

::R0441 : strona 3::

WASZE UŚWIĘCENIE

Porządek jest nieodzownym warunkiem przy studiowaniu Słowa Boga porządku. Porządek jest najważniejszym prawem nieba. Z powodu nie przestrzegania porządku wielu Chrześcijan mylił pojęcie poświęcenia z pojęciem usprawiedliwienia. Poświęcenie jest odmiennym dziełem, które powinno następować po usprawiedliwieniu, nigdy go nie wyprzedzając. Pojęcie poświęcenia oznacza odłączenie do wykonywania szczególnego dzieła lub urzędu. My wykonujemy to dzieło częściowo i Pan Bóg wykonuje częściowo. Będąc usprawiedliwieni z grzechu przez wiarę w okup, możemy poświęcać się, uświęcać się lub odłączać się do wykonywania woli i służby dla Pana Boga. Gdy Pan Bóg przyjmuje nasze poświęcenie, On wtedy uświęca lub odłącza nas do sprawowania dzieła lub urzędu według Jego upodobania.

To podwójnie wykonywane dzieło jest bardzo jasno określone słowami wersetu z 3 Mojżeszowej 20:7,8: „Uświęcajcie się i bądźcie świętymi”; i „Jam Pan, który was uświęcam.” Porównajmy również wersety: List do Rzymian 12:1 z 1 Listem do Tesaloniczan 5:23

Dla Pana Boga zawsze było i zawsze będzie przyjemną rzeczą, aby usprawiedliwione osoby uświęcać lub odłączać do wykonywania Jego woli i służby dla Niego. Podczas Wieku Ewangelii uświęcenie jest szczególnym przywilejem. Uświęceni w obecnym wieku będą sprawowali najwspanialszą służbę i zajmowali najwyższy urząd jako dar od Pana Boga Jahwe – otrzymując wzniosły przywilej rozdzielania wszelkich błogosławieństw.

Nikt nie może być uświęcony, jeśli by nie był najpierw usprawiedliwiony przez wiarę w Pana Jezusa Chrystusa: albowiem „Bóg grzeszników nie wysłuchuje” – nieusprawiedliwionych. Tacy ludzie nie mogą zbliżyć się do Niego. „Nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” – oto słowa naszego Pana. Wszyscy, którzy podczas Wieku Ewangelii poświęcają się czyli odłączają się, aby czynić Bożą wolę, znajdują tę Jego wolę, aby „składać ciała swoje jako ofiary żywe Bogu”, które, według zapewnienia apostoła świętego Pawła jako usprawiedliwione, oczyszczone z grzechu, święte będą miłe Bogu przez Pana Jezusa Chrystusa (Rzym. 12:1).

Każdy grzesznik może rozpocząć swoją społeczność z Panem Bogiem, czyli odłączyć się do wykonywania dla Niego miłej służby tylko wtedy, kiedy staje się bielszym od śniegu na mocy odkupienia, jakie jest w Panu Jezusie Chrystusie. W taki sposób my składamy ofiary* miłe Bogu przez Pana Jezusa Chrystusa (1 Piotra 2:5) słowem, żadna niedoskonała lub grzeszna ofiara nie

może być miłą dla Pana Boga. Stąd wynika konieczność, że wszyscy, którzy by chcieli poświęcić się, muszą być najpierw usprawiedliwieni, czyli uwolnieni od grzechu; wtedy, będąc uwolnieni od grzechu, możecie przynosić owoce, możecie wykonywać dzieła miłe Panu Bogu przez Pana Jezusa Chrystusa.

* W najstarszym greckim tekście Synaickiego Manuskryptu nie występuje słowo duchowe. Ma to swoje uzasadnienie, kiedy przypomnimy sobie, że w ofierze składana jest nasza ludzka natura, jak to miało miejsce w przypadku Pana Jezusa.

Tak więc widzimy, że okup złożony za nasze grzechy – śmierć Pana Jezusa – nie poświęca nas, ale jest pomocą do usprawiedliwienia nas i usprawiedliwienie musi poprzedzać, czyli być stopniem prowadzącym do poświęcenia. Taka współzależność jest wyraźnie pokazana przez apostoła świętego Pawła, który mówi: Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Dzięki któremu też mamy dostęp przez wiarę do tej łaski (poświęcenie), w której stoimy i chlubimy się nadzieją chwały Bożej” (Rzym. 5:1, 2). Każdą łaskę Bożą, która nam sprowadza radość, otrzymujemy przez Pana Jezusa. Najpierw jest usprawiedliwienie jako bezpośredni rezultat Jego śmierci, potem następuje przyjęcie naszej ofiary i wynikająca z tego nadzieja chwały, zaszczytu nieśmiertelności i współdziedzictwa z Panem Jezusem.

Jeśli tedy nasze poświęcenie ma być składaniem naszego usprawiedliwionego człowieczeństwa jako ofiary lub daru dla Boga, kiedy mamy to uczynić? Odpowiadamy, że takie poświęcanie się do wysokiego powołania mogło być czynione przez usprawiedliwionych wierzących przez cały czas, odkąd Pan Jezus umarł, zmartwychwstał i wstąpił do nieba i dopóki nie zakończy się całkowity wybór „królewskiego kapłaństwa.” Wybór członków tego kapłaństwa nie rozpoczął się od wyboru Aarona i

Mojżesza – nie, oni byli tylko figurami i cieniami prawdziwego „królewskiego kapłaństwa”, które zapoczątkował Pan Jezus, Najwyższy Kapłan naszego wyznania. On najpierw został wybrany jako nasz Przewodnik, Poprzednik i Wódz i nikt wcześniej nie naśladował Go w poświęceniu i ofiarowaniu się, dopóki On całkowicie nie poświęcił siebie i nie ofiarował ludzkiej natury i w ten sposób nie zakończył swego biegu, otwierając nam nową drogę życia przez usprawiedliwienie.

Chociaż nawet uczniowie całkowicie poświęcili się i wszystko porzucili, aby w ten sposób wykonując swoją część dzieła poświęcenia, mogli stać się Jego uczniami, jednak Pan Bóg nie przyjął ich ofiary, dopóki Pan Jezus rzeczywiście nie zapłacił ceny okupu za nich i za nas i nie

przedstawił jej na „Ubłagalni.” Ale kiedy ich usprawiedliwienie zostało całkowicie uskutecznione, natychmiast nadeszło błogosławieństwo Zielonych Świąt – pieczęć przyjęcia ich ofiarowania.

Tak więc obecny Wiek Ewangelii jest „rokiem (czasem) łaski Pana”, to znaczy czasem, kiedy na kandydatów do kapłaństwa Pan Bóg przyjmuje każde serce stawiające siebie ofiarą – przychodzące do Niego tylko w tym jedynie danym imieniu. Według naszego rozumienia, ten czas łaski od Października 1881 roku jest zakończony. Wierzmy, że obecny czas nie jest czasem, aby poświęcać się do wysokiego powołania, do kapłaństwa, ale raczej czasem, aby ci, którzy tak poświęcili się, mogli wykonać swój bieg z radością przez całkowite wypełnienie swego przymierza ofiary. Wkrótce poświęcanie się i cierpienia Kościoła ustąpią swego miejsca chwale, kiedy Kościół będzie połączony ze swym Panem i kiedy w jedności z Nim Kościół będzie kanałem Boga Jahwe dla błogosławienia świata.

Tak, wierzymy, że zakończyło się wydobywanie żywych kamieni na budowę świątyni – czekamy na tych nielicznych, którzy teraz kończąc swój bieg i polerując się, będą udoskonaleni i dopasowani do swych miejsc, a wtedy cała budowla zostanie skompletowana; „On położy kamień na szczycie wśród okrzyków: Cudny, Cudny!” (Zach. 4:7) Oby przywilej tej krótkiej chwili uwidaczniał się w jasności światła złotego świecznika a wszyscy poświęceni mający jeszcze dokończyć swój bieg, niech czynią to z odnowioną energią. Przytoczmy słowa Proroka: „Zgromadźcie mi wiernych moich, którzy zawarli ze mną przymierze przez ofiarę”; „Będą moją własnością – mówi pan Zastępów – w dniu, który Ja przygotowuję (...)” (Ps. 50:5; Mal. 3:17).

Chociaż o poświęceniu mówi się, jakoby ono było już dokonane w momencie ofiarowania się, to jednak dla wszystkich posiadających swoje ziemskie naczynia zabrudzone i skażone grzechem, właściwie, jest to dzieło o charakterze postępującym. Nawet po poddaniu naszej ludzkiej woli Bożej woli, potrzebujemy umartwiać i ujarzmić nasze ciała tak, jak to czynił apostoł święty Paweł (1 Kor. 9:27).

POŚWIĘCENI PRZEZ PRAWDĘ

Aby uzdolnić nas do wytrwałego kontynuowania naszego poświęcenia, Pan Bóg dostarczył nam środka, jakim jest prawda, lecz nie historyczna lub naukowa prawda, ale taka, o jakiej mówił Pan Jezus: „Poświęć ich w prawdzie twojej.” Inne prawdy są bardzo dobre same w sobie, jednak błędem jest uważać, że one mogą uświęcać. Ale co to jest Boża prawda? Pan Jezus powiedział „Słowo twoje jest prawdą.” Czy Boże Słowo przekazywane było przez proroków? Tak, mamy więc potwierdzone słowo prorockie i dobrze czynimy, jeśli trzymamy się go i nie tylko to, ale mamy też Boże słowa niedawno podane przez Apostołów, gdyż „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki.”

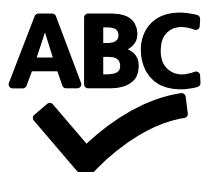
Ale zapytując odnośnie potrzeby Nowego Testamentu, czy ktoś sugeruje, że Pan Jezus był poświęcony przez Boże słowo wypowiedane ustami proroków? Nasza odpowiedź jest, że tak nie było, gdyż sam Pan Jezus był żywym Słowem - „słowo stało się ciałem.” Nigdzie nie jest powiedziane, że On był poświęcony przez słowa proroków. Swoimi słowami prorocy świadczyli o Nim, lecz nie świadczyli Jemu. Pan Jezus był poświęcony przez prawdę, o czym zresztą On sam powiedział: „Ja jestem prawda” (Jan 14:6) oraz „Ja za nich poświęcam siebie samego” (Jan 17:19). Zatem, umiłowani! „Ten” jest chlebem żywota („prawdą”), który zstąpił z nieba i bez którego wszystkie słowa proroków nie miałyby żadnego znaczenia i żadnej treści, będąc jako plewy.

Odnośnie uświęcającej mocy, Pan Jezus skierował nas do prawd, które miał objawić Duch Święty przez Apostołów i to wyraził w słowach: „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem” (Jan 14:26). „On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi” (Jan 16:14). Każde powoływanie się na proroków było raczej potwierdzeniem Jego własnego, wyższego nauczania (Mat. 24:15; Dan. 11:31). Wszyscy studiujący Boże słowa odbierają tę sprawę w taki sam sposób. Słowa proroków mają swoją wartość, gdyż pokazują wiele ciekawostek i wydarzeń odnoszących się do poświęconego Żyda i do ziemskiego człowieka, ale oprócz figur i cieni możliwych do zrozumienia tylko przez objawienie Ducha Świętego Apostołom, słowa proroków zawierają mało duchowego pokarmu. To jest ten chleb, który przyszedł z nieba - ta „łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa”. Po wstąpieniu Pana Jezusa do nieba, Apostołowie, którzy „w Duchu Świętym zesłanym z nieba opowiadali radosną nowinę”, mieli objawiać prawdy Pana Jezusa i pokazywać je „poświęconym w Jezusie Chrystusie” (1 Piotra 1:12; 1 Kor. 1:2).

Ponieważ Boża prawda jest uświęcającą mocą, jak ważne jest, abyśmy żyli „każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych” (Mat. 4:4). Starajmy się karmić tylko czystym Słowem Bożym, pamiętając, że sekciarskie wierzenia i katechizmy są tylko jednymi z bardzo wielu zabiegów głoszenia nauk, „które są nakazami ludzkimi” (Mat. 15:9) i że rezultatem połączenia nawet prawdy z błędem jest zamieszanie - Babilon.

=====

— Luty 1883 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.